19 липня 2019 року введений в дію наказ Міністерства охорони здоров'я №1249, згідно якого з метою реагування на ситуації з поширення інфекційних хвороб, яким можна запобігти шляхом вакцинації регламентується введення **другої бустерної** (ревакцинальної) дози від коронавірусної хвороби.

Друга бустерна доза означає дозу після первинної вакцинації. Первинна вакцинація може бути одно-дозною або двох-дозною в залежності від виду вакцини, яка застосовується для профілактики COVID-19. Згідно позиції Національної технічної групи експертів з питань імунопрофілактики додаткові бустерні дози стосуються лише м-РНКових вакцин, а не для вакцин розроблених на інших платформах. Таким чином, перша бустерна доза вводиться через 6 місяців після останньої дози вакцинації (або через три місяці після додаткової дози). У осіб з групи найвищого ризику тяжкого перебігу COVID-19 або смерті від нього (дорослі віком 60 років, імуноскопроментовані), введення додаткової ревакцинальної дози м-РНК вакцини може мати користь.

Друга бустерна доза застосовується з інтервалом щонайменше 4 місяці після першої ревакцинальної дози м-РНК вакциною для наступних груп осіб:

- особи віком понад 60 років;
- особи, які проживають у закладах догляду за літніми людьми та особи з інвалідністю;
- особи з імуносупресією;
- особи віком 18-59 років з медичними станами, які підвищують ризик тяжкого перебігу COVID-19 (онкопатологія, хронічні запальні процеси, цукровий діабет, ожиріння, супутні захворювання).

Перелік показань для бустерної вакцинації може бути розширеним і лікарі мають вакцинувати пацієнтів на основі клінічних міркувань.

НЕ РЕКОМЕНДОВАНО отримувати додаткову бустерну дозу:

- здорові люди віком від 16-60 років, які не мають жодних факторів ризику важкого перебігу COVID-19;
- вагітні без супутніх захворювань, які збільшують ризик тяжкого перебігу COVID-19;

- люди з груп професійного ризику (медичні працівники та інші), які не мають супутніх захворювань, що підвищують ризик тяжкого перебігу COVID-19.